

HISTÒRIA DELS NOSTRES BARRIS: EL MOLÍ, EL MAS VILÀ I CAN RIVALAIGUA

Joaquim Daban i Massana.

Text de la conferència donada al Molí, el 16 d'abril de 1999

Introducció.

A l'hora de parlar sobre cadascun d'aquests tres barris: El Molí, El Mas Vilà i Can Rivalaigua, un es pregunta si són en realitat tres barris diferenciats o si, senzillament, són el resultat de tres actuacions urbanístiques distintes.

Probablement, la major part dels que viu aquí no teniu la consciència de pertànyer a tres barris diferents, sinó que, més aviat us considereu part d'una mateixa identitat urbana: que comparteix serveis i establiments comercials, equipaments esportius i espais lúdics.

Tot i que cadascun d'aquests tres barris hagi estat format per una actuació urbana diferent, el fet que no hi hagi una distància excessiva entre aquests tres barris i, el fet que no hi hagi una barrera urbanística prou important (l'Avinguda de Vidreres no crec que, en aquests moments, se la pugui considerar barrera urbana) fa que els veïns d'un i altre barri s'interrelacionin amb assiduïtat. Una mostra clara, és que aquestes festes s'organitzen conjuntament entre les tres barriades.

Contràriament, però, ningú pot dubtar que aquests tres barris conformen entre si una comunitat veïnal amb una identitat pròpia. Sens dubte, les associacions de veïns creades a començaments dels anys vuitanta van ajudar molt a crear i enfortir una consciència col·lectiva (aquella fou una època daurada en quan a reivindicacions socials, polítiques i urbanes).

Així, si a la dècada dels anys setanta i vuitanta aquesta era una zona discriminada i oblidada; actualment, comença a tenir un nivell de vida bastant acceptable, amb zones verdes, zones esportives, institut, escola, comerços...

Permeteu-me, doncs, que us parli del Molí, el Mas Vilà i Can Rivalaigua, com un sol barri; tot i que analitzaré per separat la seva història, la seva evolució i la seva situació actual.

Els antecedents.

1. El Molí.

L'origen del nom de Barri del Molí, prové de l'antic Molí fariner que estava situat en aquesta zona i que era propietat de la família Mont. Aquest Molí ja està documentat al segle XVIII, i segons es descriu en un document *"té una sola mola que sols mol en lo hiuern y en temps de plujas"*. L'edifici, de dues plantes, també tenia uns coberts i, al seu costat, hi havia un estanyol que, popularment, era conegut amb el nom de *"Sa bassa del Molí"* i una resclosa que conduïa l'aigua.

Una mica més enllà hi havia una barraca i un pou que s'utilitzava per regar aquestes extenses terres que, bàsicament, es dedicaven al conreu de secà.

Per aquesta zona hi passava (alguns ho deuen recordar prou bé) l'antiga carretera que portava a Vidreres i Girona. Aquesta circumstància, feia que tots els lloretencs i visitants coneguessin prou bé aquest sector. El Molí es veia perfectament des

de la carretera i, segons expliquen, alguns fins i tot havien anat a parar amb el seu cotxe a dins la bassa. Així, atès que era un lloc ben visible i atès el seu encant natural, no és estrany que molts artistes decidissin retratar aquest paisatge: Joan Llaverias i altres artistes ens han

deixat el testimoni de com era, abans, el vostre barri. Penso que val la pena fer-hi un cop d'ull.

A part d'aquesta visió pictòrica, també cal destacar la visió poètica que ens deixà Joan Baptista Domènech l'any 1912, un lloretenc que a començaments d'aquest segle va emigrar a Xile (com tants d'altres) i des d'aquest país recorda els indrets i els personatges de la seva infantesa en un llibre que titulà "Poemes de joventut" i que fou editat l'any 1944 a Valparaíso. En una de les seves poesies recorda una noia boja, una noia que enbojí d'amor i, justament la recorda en aquest indret, a la bassa del Molí. Penso que és una poesia dolça, fresca i emotiva, on s'apunten perfectament els principals elements d'aquest lloc: la resclosa, l'alzina, i el molí. La poesia diu així:

LA BOJA DEL MOLÍ.

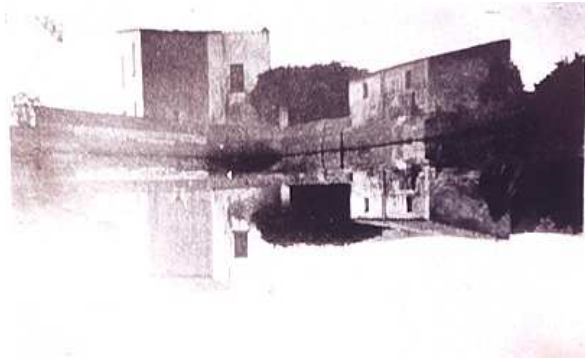
Passat el cementiri, al peu de la resclosa,
sota l'alzina vella on l'amor hi florí,
sola i mal endreçada, sobre el pit una rosa,
s'hi veu totes les tardes la boja del molí.

Es tan jove i tan bonica que el vèure-la imposa.

Tan prompte riu com plora, com crida al seu amor.
Li han dit per enganyar-la que un dia a la resclosa
l'absent hi tornaria portant-li un ram de llor.

I així passa la vida la pobre noia boja,
clamant, sota l'alzina, als braços de la mort!

Joan B. Domènech
Viña del Mar (Xile), 1912.

Deixeu-me però explicar una anècdota divertida sobre el Molí de la ma de la biografia del lloretenc Lluís Soler i Bardera. Cap els anys trenta, en “Gusto” era propietari de la finca del Molí i, segons ens explica en Lluís Soler:

“Al costat de casa meva, hi vivia una veïna d’una trentena d’anys que per cert feia molt de goig, una dona guapa, soltera, i que a mi m’inspirava un gran respecte tant per la seva talla com per les dimensions de la seva caixa toràctica, en la qual no mancava res per donar-li un aspecte majestuós, imponent. Males llengües asseguraven que ella mantenia relacions íntimes amb un propietari la finca del qual era als voltants de la vila, i sembla ben bé que cada nit, quan la foscor no permetia identificar els “tenorios” de l’indret, el nostre bon home anava, com és natural i humà, a fer companyia a la donzella en qüestió i posar en pràctica aquell precepte bíblic que diu: “Estimeu-vos els uns als altres per l’amor de Déu”.

A la sortida de la sessió de cine d’aquell dissabte, tota una banda de joves se n’anaren a casa la donzella, sense tenir en compte que era mitjanit passada, i trucaren a la porta. Sortí la mestressa i demanà què volien, no sense escridassar-los per haver-li trencat el primer son. Ells respongueren que calia que “en Gusto” sortís a la finestra per un assumpte urgent, i ella els respongué:

- Pocavergonyes, què us heu cregut? Per qui em preneu? En Gusto no es pas a casa!
- Ah, - respongueren ells -, si no hi és, pitjor encara, però es que se li està calant foc a la masia!
- Corre, "Gusto", surt, que tens foc a casa! Exclamà ella, i tota la colla se n'anaren rient com uns beneits per l'èxit de l'estratagema!"

A part d'aquesta anècdota, també s'explica que el dia dels innocents molts vehicles: bicicletes, motos i algun cotxe, havien anat a parar al mig de la bassa.

2. El Mas Vilà.

La Masia del Vilà, que ha donat nom al barri, està documentada a partir del segle XIX. A la dècada dels anys seixanta aquest Mas pertanyia a la família Margarit. En aquest mateix indret també hi havia un safareig i un pou d'aigua que servia per regar. Aquestes terres, com les del Molí, es dedicaven bàsicament al conreu de secà.

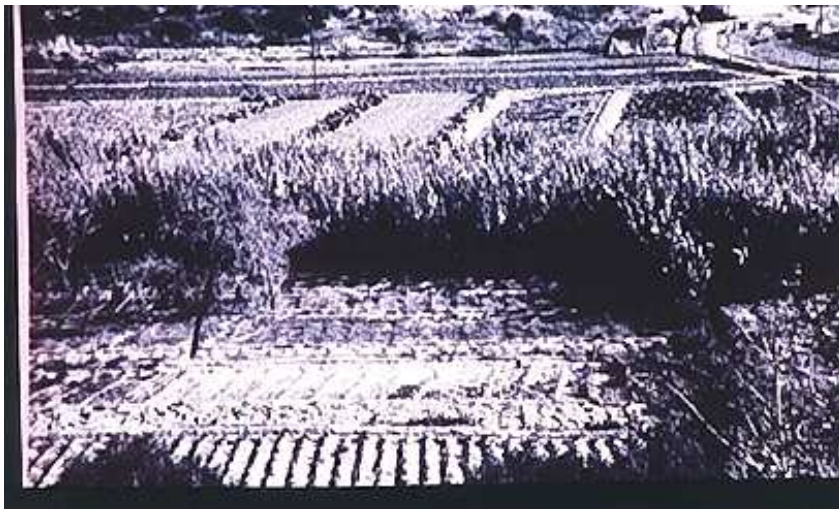
A diferència del Molí, la Masia del Vilà mai no ha estat massa ben valorada i, per això, és difícil trobar fotografies antigues, retrats pictòrics i, encara més, descripcions poètiques.

Únicament s'ha pogut localitzar aquest plànol on es pot localitzar els diferents edificis que hi havia abans d'urbanitzar-se tot aquest sector. També presentem aquesta imatge on es pot observar l'estat actual en que es troba la Masia del Vilà, com podeu observar és un edifici completament rehabilitat com a vivenda.

3.- Can Rivalaigua.

Pel que fa al barri de Can Rivalaigua, cal dir que no està situat en el mateix lloc a on hi havia el Mas Rivalaigua, sinó que les noves edificacions s'han construït en uns terrenys que eren propietat de la família Rivalaigua. D'aquesta família cal destacar el nom de Constatí Rivalaigua, que popularment era conegut com a "Constante". Aquest lloretenc emigrà de ben jove a l'illa de Cuba i s'instal·là a la capital l'Havana. Allà va fundar un bar anomenat "La Florida" (o "Floridita" com seria conegut), i des d'aquella barra americana va crear pel poble de Cuba la seva beguda nacional: el cocktail daiquiri. La fama dels cocktails preparats per en "Constante" es va estendre per tota l'illa i ben aviat arribà a tenir prestigi internacional. D'entre els habituals concurrents al "Floridita", hi havia l'escriptor americà Ernest Hemingway. Molts periodistes i persones de relleu conegueren aquest gran escriptor a la casa de Constante. Rivalaigua, acabaria d'agafar fama gràcies als comentaris d'Ernest Hemingway a la novel·la "Islands in the Stream".

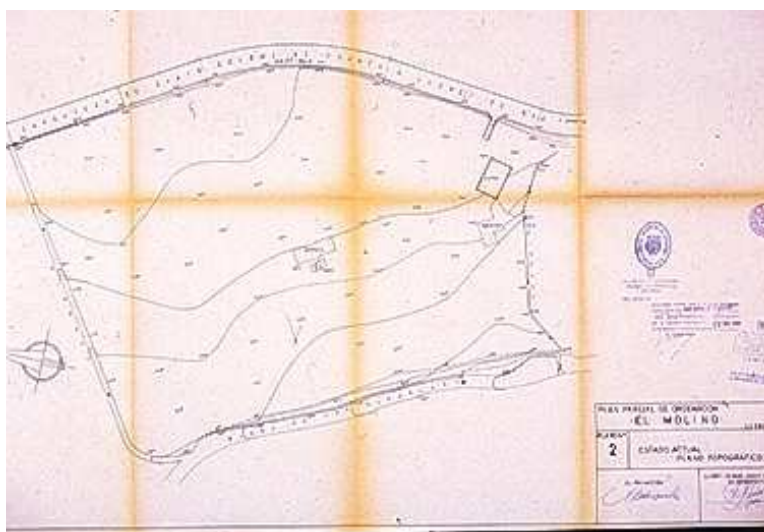

De les imatges més identificatives de la zona de Can Rivalaigua hem localitzat una on es pot observar l'estat en que es trobava tot aquest indret abans d'iniciar-se la urbanització. La finca estava ocupada per bosc d'alzina, pins i alguna feixa de vinya, però la major part era un terreny erm on només hi havia dues barraques destinades a la vinya de dimensions força reduïdes.

El procés d'urbanització.

1. El Molí.

El promotor del pla parcial del Molí fou el senyor Antonio Rodríguez Segura i l'arquitecte encarregat de la seva redacció fou el senyor Francisco Portillo Quintana (que alguns ja deuen conèixer perquè, durant molts anys, va ser també l'arquitecte municipal). Després del tràmit administratiu que va durar més d'un any, el projecte va ser aprovat definitivament per la Comissió Provincial d'Urbanisme i Arquitectura el 8 de setembre de 1967.

A la memòria del projecte s'especificava el següent:

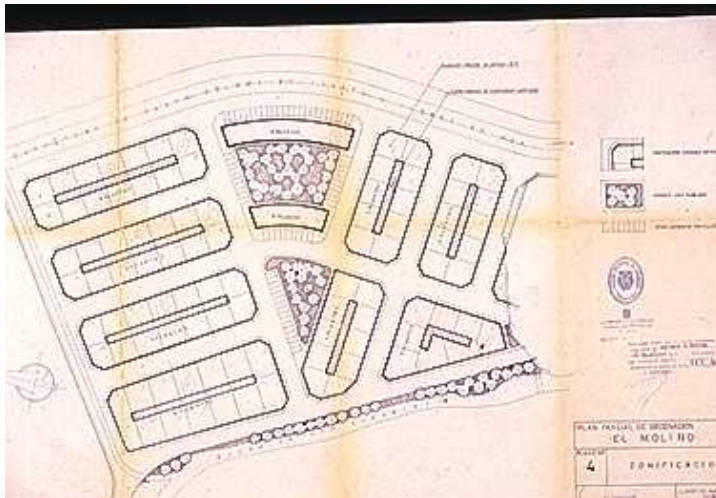
“D. Antonio Rodríguez Segura posee en Lloret de Mar unos terrenos lindantes con la carretera local de Santa Coloma de Farnés a Lloret de Mar, km. 27 hm. 6, a unos 300 metros del Matadero Municipal a la salida de la población; tales terrenos están calificados como Zona urbana intensiva en la revisión del Plan General de Ordenación propuesta por el Municipio.

El propietario y promotor del Plan ha decidido formular el presente proyecto a fin de cumplimentar lo dispuesto en la

vigente legislació en cuanto a la actuació urbanística y uso del suelo se refiere.

Los terrenos abarcados por el Plan se destinan actualmente a cultivos de secano, con poco rendimiento agrícola, ubicándose en la finca un edificio de dos plantas denominado “El Molí”, nombre por el que es conocido, con cobertizos anejos, registrándose además la presencia de una barraca y un pozo con caseta-bomba que se utilizaba para riego, siendo estas las únicas construcciones existentes en la actualidad.”

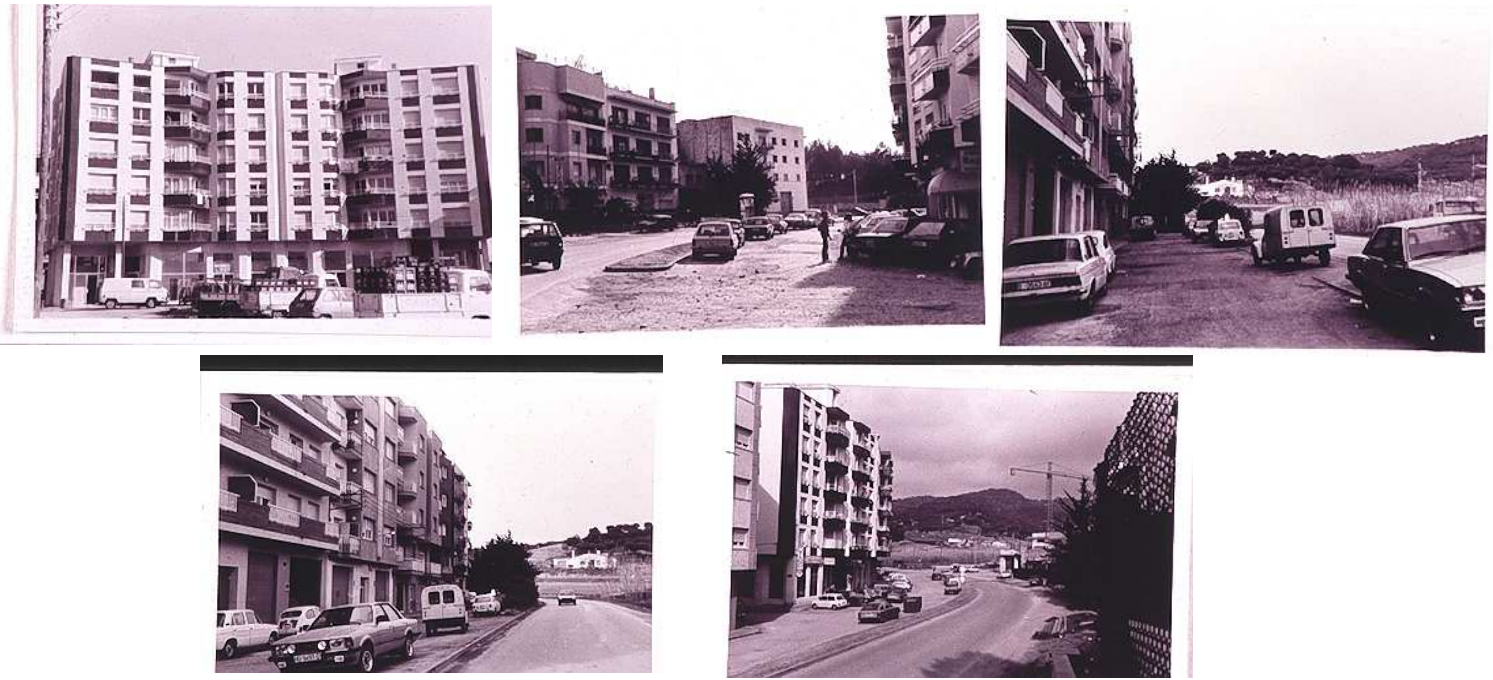
I, més endavant, després de les explicacions de caràcter més tècnic, especificava:

“DENSIDAD DEMOGRÀFICA

Los habitantes del polígono se cifran en 1650, esto es, un promedio de 500 habitantes/ha., equivalente aproximadamente a 410 viviendas”.

Sobre aquest període de formació del barri, he localitzat unes poques fotografies a l'arxiu municipal. No n'hi han gaires, però em penso que són prou il·lustratives com per adonar-se d'alguns dels canvis urbanístics que hi han hagut en aquest sector.

2. El Mas Vilà.

El promotor del Pla parcial d'ordenació del Mas Vilà fou el senyor Artur Margarit i Soliva; i, igual que pel pla parcial del Molí, l'arquitecte encarregat de la seva redacció fou el senyor Francisco Portillo Quintana.

Després del tràmit administratiu pertinent, fou aprovat definitivament per la Comissió Provincial d'Urbanisme i Arquitectura, el dia 28 de maig de 1966.

A la memòria del projecte també s'especificava el següent:

“D. Arturo Margarit posee en Lloret de Mar unos terrenos lindantes con la carretera local de Lloret de mar a Santa Coloma de Farnés a 300 mts. del Matadero Municipal al final del actual casco de la población.

El propietario y promotor del Plan ha decidido parcelar la finca objeto del proyecto ante la constante demanda de terrenos de que es objeto, a tal fin y con objeto de cumplir lo dispuesto en la legislación vigente ha ordenado la redacción de este estudio.

Los terrenos abarcados por el planeamiento se destinan actualmente a cultivo de secano, de escaso rendimiento agrícola y en el mismo se encuentra el edificio de la Masía del Vilà,

nombre por el que se conoce el paraje; y un lavadero, siendo las únicas construcciones existentes además del pozo.

I, igualment que pel pla d'ordenació del Molí, es calcula la futura densitat demogràfica d'aquest sector.

“DENSIDAD DEMOGRÀFICA

Los habitantes del polígono se cifran en unos 600, esto es, un promedio de 400 habitantes por Ha.”

3. Can Rivalaigua.

Els terrenys on avui s'ubica el Barri de Can Rivalaigua, eren propietat dels senyors Guillem Brugarolas i Canals, i del senyor Francesc Pernas i Pla.

El Pla parcial d'aquest sector fou el resultat d'un llarg procés que es va iniciar l'any 1985 amb l'aprovació del Pla General, quan es varen qualificar aquests terrenys com a sòl urbanitzable destinat a promoció pública d'habitatges.

En aquest cas, el promotor del Pla Parcial va ser l'Institut Català del Sòl (I.C.S) i, la redacció del projecte la van assumir, conjuntament, el serveis tècnics de l'Institut Català del Sòl i els serveis tècnics de l'Ajuntament de Lloret de Mar.

El projecte del Pla parcial residencial “Can Rivalaigua” fou aprovat per la Comissió d'Urbanisme de Girona el dia 2 de març de 1988, tot i que, posteriorment, va haver de patir algunes modificacions.

Segons s'especifica a la memòria del projecte:

“La finca [està] ocupada per bosc d'alzines i pins i alguna feixa destinada antigament a vinya i en l'actualitat abandonada.

Es tracta en definitiva d'uns terrenys rústecs que han sofert ja un inici de transformació urbana degut a les expectatives creades pel pas de l'antiga carretera de Vidreres i la seva situació respecte el centre de la Vila.

El present Pla parcial té per objecte l'ordenació d'aquests terrenys agrícoles i forestals que ja han sofert un inici de transformació d'ús...”

Més endavant continua dient:

“els terrenys presenten topogràficament dues pendents diferenciades: que corresponen a antics aprofitaments agrícoles de conreu a la part planera, hi ha vinyes i bosc d'alzines i pins a la falda del turó de Roca Grossa.

Malgrat les seves característiques agrícoles i topogràfiques, aquests terrenys antigament agrícoles i forestals han sofert un procés de transformació degut a les expectatives urbanístiques de la zona, trobant-se en l'actualitat erms a l'espera de l'inici de l'acció planificadora i urbanitzadora.

Pel que fa referència a construccions existents, hi trobem únicament dos barraques de vinya de reduïdes dimensions i nul interès arquitectònic envoltades de magatzematge de materials de recuperació i ferros vells”.

La situació actual.

1. El Molí.

Segons les dades del departament d'estadística, amb data 1 de gener de 1999 hi havien 1791 persones censades en aquest barri. Proporcionalment, un 50,47% són dones i un 49,53% són homes (pràcticament, doncs, repartits al 50%). En xifres absolutes, hi han 904 dones i 887 homes. (Transparència nº 1)

D'aquest total d'habitants, hi han 58 persones estrangeres (un 3% dels censats). La seva procedència és molt variada (Itàlia, Alemanya, Països Baixos, Argentina, Colòmbia...) però destaca un percentatge força elevat d'anglesos i marroquins. (Transparència nº 2)

Nacionalitat espanyola:	1733.-
Nacionalitat estrangera:	58.-
Bèlgica:	1
Finlàndia:	1
Itàlia:	3
Països Baixos:	3
Portugal:	1
Anglaterra:	15
Alemanya:	6
Marroc:	15
Cuba:	2
Rep. Dominicana:	1
Argentina:	3
Brasil:	2
Colòmbia:	3

Pel que fa als habitants de nacionalitat espanyola, procedeixen, pràcticament, de totes les províncies de l'estat. Lògicament, en xifres absolutes destaca la província de Girona (amb 653 persones) i segueixen, posteriorment, els nascuts a la província de Jaén (amb 289 persones), els nascuts a Barcelona (amb 140 persones) i els nascuts a Granada i Badajoz (amb 99 i 91 persones, respectivament). (Transparència nº 3)

Procedència

02 - Albacete: 7	16.- Conca: 5.-	30 - Múrcia: 16.-	45 - Toledo: 11.-
03 - Alacant: 2	17 - Girona: 653.-	31 - Navarra: 2.-	46 - València: 2.-
<u>04 - Almeria: 22</u>	18.- Granada: 99.- 32 - Orense: 6.-	47 - Valladolid: 6.-	
05 - Àvila: 2	19 - Guadalajara: 1.-	33 - Astúries: 2.-	48 - Biscaia: 1.-
<u>06 - Badajoz: 91.-</u>	20 - Guipúscoa: 3.-	34 - Palència: 1.-	49 - Zamora: 3.-

07 - Balears: 7	21 - Huelva: 16.-	35 - Les Palmes: 3.-	50 - Saragossa: 9.-
<u>08 - Barcelona: 140.-</u>	22 - Osca: 5.-	36 - Pontevedra: 12.-	52 - Melilla: 5.-
09 - Burgos: 5	<u>23 - Jaén: 289.-</u>	37 - Salamanca: 7.-	
10 - Càceres: 19	24 - Lleó: 16.-	38 - Sta Cruz de Tenerife: 2	
<u>11 - Cadis : 55.-</u>	25 - Lleida: 9.-	40 - Segòvia: 1.-	
12 - Castelló: 3.-	26 - La Rioja: 1.-	<u>41 - Sevilla: 49.-</u>	
13 - Ciutat Reial: 15.-	27 - Lugo: 3.-	42 - Sòria: 1.-	
<u>14 - Còrdova: 47.-</u>	28 - Madrid: 12.-	43 - Tarragona: 9.-	
15 - La Corunya: 12.-	<u>29 - Màlaga: 33.-</u>	44 - Terol: 2.-	

Per comunitats autònomes, podem veure que el 49% dels habitants del Molí són nascuts a Catalunya, que el 34% són nascuts a Andalusia, que el 7% són nascuts a Extremadura i que la resta de comunitats tenen uns percentatges de menys del 3%.

Pel que fa als grups d'edats, cal destacar que el 50% de la població té menys de 30 anys (per tant és un barri molt jove) i que el 85 % en té menys de 50 anys. Així, doncs, el grup de la tercera edat (majors de 65 anys) és molt minoritari i, pràcticament, no arribaria al 8% de la població. (Transparència nº 4)

2.- El Mas Vilà.

Les dades del departament d'estadística, també amb data 1 de gener de 1999, assenyalen que al barri del Mas Vilà hi havien 450 persones censades, de les quals un 48% eren dones i un 52% homes (en xifres absolutes: 217 dones i 233 homes). (Transparència nº 5)

D'aquest nombre d'habitants hi ha un 2% d'estrangers (7 persones) que procedeixen de països ben diversos: França, Illes Seychelles, Cabo Verde... (Transparència nº 6)

Nacionalitat espanyola:	443.-
Nacionalitat estrangera:	7.-
França:	1
Països Baixos:	2
Portugal:	1
Cabo Verde:	1
Illes Seychelles:	1

Pel que fa als habitants de nacionalitat espanyola, en aquest barri no hi ha la diversitat de procedència que hi ha al sector del Molí (tot i que també hi ha força varietat). Com és lògic destaquen els nascuts a la província de Girona (170 persones) i, a continuació, segueixen

novament les províncies de Jaén (64 persones), Barcelona (36 persones), i Granada, Badajoz i Còrdova (amb 38, 28 i 28 persones, respectivament). (Transparència nº 7)

Procedència

02 - Albacete: 2	22 - Osca: 2.-	44 - Terol: 1.-
03 - Alacant. 1	<u>23 - Jaén: 64.-</u>	45 - Toledo: 3.-
<u>06 - Badajoz: 28.-</u>	24 - Lleó: 2.-	46 - València: 1.-
<u>08 - Barcelona: 36.-</u>	25 - Lleida: 1.-	50 - Saragossa: 7.-
10 - Càceres: 3	26 - La Rioja: 1.-	52 - Melilla: 3.-
11 - Cadis : 11.-	27 - Lugo: 1.-	
<u>14 - Còrdova: 28.-</u>	28 - Madrid: 3.-	
15 - La Corunya: 3.-	<u>29 - Màlaga: 15</u>	
16.- Conca: 2.-	30 - Múrcia: 2.-	
<u>17 - Girona: 170.-</u>	36 - Pontevedra: 2.-	
<u>18.- Granada: 38.-</u>	37 - Salamanca: 2.-	
21 - Huelva: 2.-	41 - Sevilla: 5.-	

Per comunitats autònomes, podem veure que el 48% dels habitants del Mas Vilà són nascuts a Catalunya, que el 37% són nascuts a Andalusia, que el 7% són nascuts a Extremadura, que el 4% són nascuts a Múrcia i que la resta de comunitats tenen percentatges menors.

Pel que fa als grups d'edats, també destaca que el 45% de la població té menys de 30 anys (per tant és un barri molt jove, tot i que una mica menys que el del Molí) i que el 85 % en té menys de 50 anys (amb una franja molt ample dels que tenen entre 30 i 40 anys). Així, igual que en el barri del Molí, el grup de la tercera edat (majors de 65 anys) és pràcticament inexistent, no arribaria ni al 65% de la població. (Transparència nº 8)

3.- Can Rivalaigua.

El departament d'estadística dóna una població de 273 persones en el barri de Can Rivalaigua. D'aquest total, el 49,82% són dones i el 50,18% són homes (en xifres absolutes són 136 dones i 137 homes). (Transparència nº 9)

En aquest sector, però, hi han un percentatge força superior d'estrangers que arriba fins el 14% (39 persones) que provenen de diferents països: Anglaterra, Iugoslàvia, Bòsnia, però destaca un grup força nombrós de marroquins. (Transparència nº 10)

Nacionalitat espanyola: 234.-

Nacionalitat estrangera:	39.-
Països Baixos:	1
Anglaterra:	4
Iugoslàvia:	5
Bòsnia:	1
Argèlia:	1
Marroc:	26

Pel que fa als habitants de nacionalitat espanyola, en aquest barri tampoc no hi ha la diversitat de procedència que hi ha al sector del Molí. Destaquen els nascuts a la província de Girona (89 persones) i, a continuació, segueixen una altra vegada les províncies de Jaén (33 persones), Barcelona (27 persones), Badajoz (21 persones) i Còrdova (13 persones). (Transparència nº 11)

Procedència

04 - Almeria: 6	24 - Lleó: 2.-
<u>06 - Badajoz: 21.-</u>	25 - Lleida:3.-
<u>08 - Barcelona: 27.-</u>	26 - La Rioja: 2.-
10 - Càceres: 1	28 - Madrid: 1.-
11 - Cadis : 2.-	29 - Màlaga: 7.-
13 - Ciutat Reial: 1.-	30 - Múrcia: 2.-
<u>14 - Còrdova: 13.-</u>	32 - Orense: 1
16.- Conca: 1.-	41 - Sevilla: 2.-
<u>17 - Girona: 89.-</u>	45 - Toledo: 4.-
18.- Granada: 6	46 - València: 2.-
21 - Huelva: 6.-	47 - Valladolid. 3.-
<u>23 - Jaén: 33.-</u>	

Per comunitats autònomes, el 51% dels habitants del Can Rivalaigua són nascuts a Catalunya, el 32% són nascuts a Andalusia, el 9% són nascuts a Extremadura, i la resta de comunitats autònomes tenen un percentatge inferior al 3%.

Finalment, pel que fa als grups d'edats, aquest és el barri amb una població percentualment més jove: quasi el 60% dels habitants tenen menys de 30 anys; el 95% té menys de 50 anys, i, el 98% té menys de 60 anys. La tercera edat, doncs, representaria un escàs 2% de la població d'aquest sector. (Transparència nº 12)

Creixement absolut de la població entre 1985 i 1999.

Segons dades del padró d'habitants, el mes de febrer de l'any 1985 en els barris del Molí i Mas Vilà la població censada de 1.483 habitants. Actualment, el departament d'estadística té empadronat en

aquest sector un total de 2.514 habitants. En 14 anys, doncs, hi hagut un creixement del 69'5%

Perspectives de futur.

Amb les dades que he apuntat, em penso que ningú dubte que aquest es un barri amb molt futur; no només perquè un percentatge molt elevat de la seva població està en l'edat més idònia per a la procreació, sinó perquè també ja se sap que ben aviat es començarà a urbanitzar una zona molt pròxima en aquest barri: El Rieral.

Aquest sector, doncs, sembla que ha de ser, en un futur força immediat, un dels motors més importants de Lloret de Mar.

Voldria acabar amb la cita d'un llibre de Paco Candel, un immigrant que es va establir a Catalunya cap els anys cinquanta i que l'any 1964 va escriure un llibre molt atrevit, per aquella època, en versió catalana i castellana, anomenat "Els altres catalans". Candel, en el seu llibre ens diu el següent:

"La tierra permanece impasible; el hombre, en cambio, se aclimata y acaba queriendo la tierra donde vive, sobre todo - fijémonos bien, porque es importante - si la tierra no le es hostil".

Moltes gràcies i bona nit a tothom.

Lloret de Mar, 16 d'abril de 1999.

Apèndix.

1.- Denominació de carrers.

El Molí i el Mas Vilar estan formats per catorze carrers, la major part dels quals, per acord de l'Ajuntament en sessió plenària del 28 d'abril de 1978, són dedicats a enaltir la memòria d'alguns pròcers i cantors de Lloret, la vida i obra dels quals és precís divulgar. Per ordre alfabètic de cognoms, són els següents:

Josep Alemany i Alafont (Lloret 1934). Modest industrial i fideuer. Llegà els seus béns per a l'ensenyament. Amb el seu llegat i altres deixes, fou creada l'Escola Parroquial "Nicolau Font i Fundació Alemany" (1920) que, a cura de mossen Pere Torrent, deixà una solc important en la vida cultural i cívica de Lloret de Mar.

Pau Arpí i Galí (Lloret, 1844-1922 ?). Ceramista i escultor. Fill d'un terrissaire, superà de jove la professió paterna, fent-la extensiva amb art i vocació, a d'altres aplicacions de la terra cuita. Els seus baixos relleus, balustrades, gerros, figures i altres elements decoratius, donaren un caràcter especial a les façanes i als interiors de les cases senyoriales de Lloret d'acabament i primeria de segle.

Agustí Blanch i Clausell (Lloret, 1888 - 1973): Metge. Inspector municipal de sanitat. Exercí la medicina a Lloret des de 1915 a 1944 i a Barcelona després. Per la seva ciència, do de gents i humanitat amb els pobres, es guanyà la confiança i l'estimació d'amplis sectors de Lloret i viles veïnes. Des de febrer de 1973 figura en el Quadre d'Honor dels metges espanyols.

Bonaventura Conill i Montobbio (1876 - 1946). Arquitecte. Deixeble de Gaudí, d'un estil original i brillant. Autor i director dels plans de restauració de l'església parroquial de Lloret, destruïda el 1936, capella del Sagrament, Rectoria i Escola parroquial. Projectà algunes de les millors sepultures del cementiri municipal.

Pompeu Fabra i Poch (1868-1948). Gramàtic i lexicògraf. En la seva triple condició de professor, publicista i conferenciant, i autor del "Diccionari General" (1932), se'l considera l'ordenador i depurador de la llengua catalana moderna.

Joaquim Lluhí i Rissech (Lloret, 1866 - Castellterçol, 1929). Advocat, publicista i polític republicà. Fundador i principal inspirador ideològic del diari "El Poble Català". La seva inquietud per la vida pública el portà a militar a diferents partits i organitzacions polítiques, sempre dintre una línia favorable al catalanisme. Fou mestre, regidor de Barcelona i president de l'Ateneu Barcelonès.

Lope Mateo i Martín (1898-1970). Poeta i advocat. Fill de Salamanca i veí de Madrid. Vingué a Lloret l'estiu de 1952 i, malgrat els nombrosos indrets i localitats de Catalunya que el poeta afavoria i el sol·licitaven, romangué fidel a Lloret fins a la mort. Fou paladí de la Vila a Madrid i a la premsa. És autor de *Sinfonia de Lloret. Pàginas veraniegas.*, obra inèdita que caldria publicar.

Agustí Oriol i Botet (1882-1936). Músic compositor i intèrpret. Nascut a Barcelona, de mare lloretenca. Debutà molt petit en una orquestra de Lloret. Estudià amb els mestres Lamotte de Grignon i Nicolau. Dominava el violí i el saxo, i és autor de composicions musicals de tots els gèneres, des de la música popular i lleugera, fins a la simfònica, coral i religiosa.

Josep Roig i Raventós (1883-1966). Metge i escriptor. Fundador de la benemèrita "Lluita contra la mortalitat infantil" i autor de més d'un centenar de treballs sobre obstetrícia, pediatria i puericultura. Amb casa a Blanes, afavorí constantment els infants de Lloret, de franc als pobres. Com a novel·lista català dels més llegits, dedicà a Lloret pàgines d'antologia.

Francesc Torrescassana i Sallarés (1845 - 1918). Pintor barceloní, deixeble de Martí i Alsina. A les darreres dècades del segle XIX, descobrí com a tema pictòric les platges de Lloret, que perpetuà en diferents teles, primeres a divulgar a fora les belleses del paisatge lloretenc. Hi ha obres seves al Museu d'Art Modern de Barcelona, al de Madrid i al Louvre.

La resta de les vies públiques són dedicades a l'antic Molí, al Rieral, a les Regions i a la vila veïna de Vidreres.

2.- L'associació de veïns.

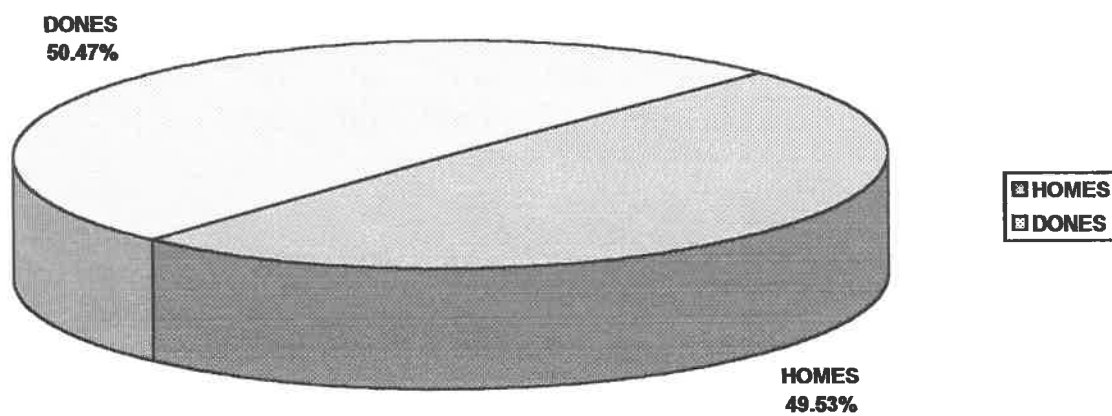
L'acta fundacional i els estatuts de l'associació de veïns són del 3 de gener de 1983, i la seva inscripció al Registre d'Associacions i Fundacions de la Generalitat, és del 29 de març del mateix any.

L'associació representa el veïnat davant els poders públics i l'administració, per al foment i la defensa dels interessos morals i materials del barri i per a aconseguir ajudes en tot allò que pugui contribuir al benestar i satisfacció dels veïns.

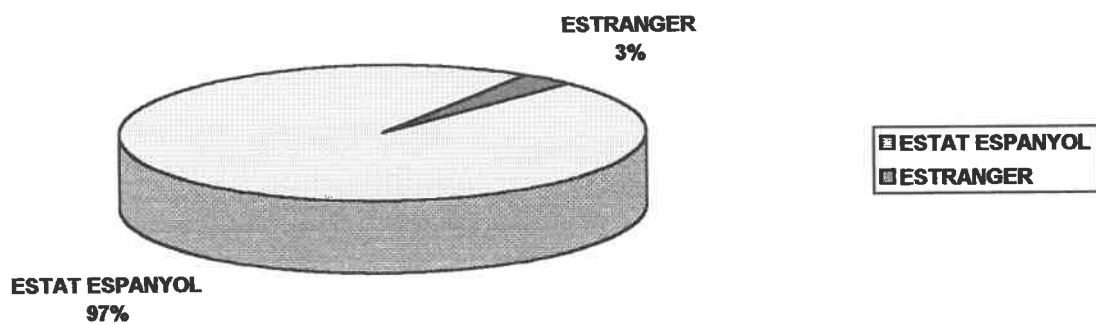
Fundadors de l'associació foren els senyors Ricard Serra i Cuartero, president; Joan Agustí i Albà, vicepresident; José Lopez Tardio, i Antonio Serrano Bueno. Pel que fa a la Comissió de festes, estava formada pels senyors Josep Cuartero i Monfuleda, Francisco Palomino, Ambrosio Sánchez i els esmentats Ricard Serra i José López; que s'ocupa d'organitzar a El Molí i Mas Vilar, cada any el 8 de setembre, la Festa Major de les Alegries, i de reunir el fons necessaris per a costejar-la.

Cal dir, que al Molí i al Mas Vilar, durant la major part de l'any, l'atur no existeix i es calcula en un 70% la població de parla castellana.

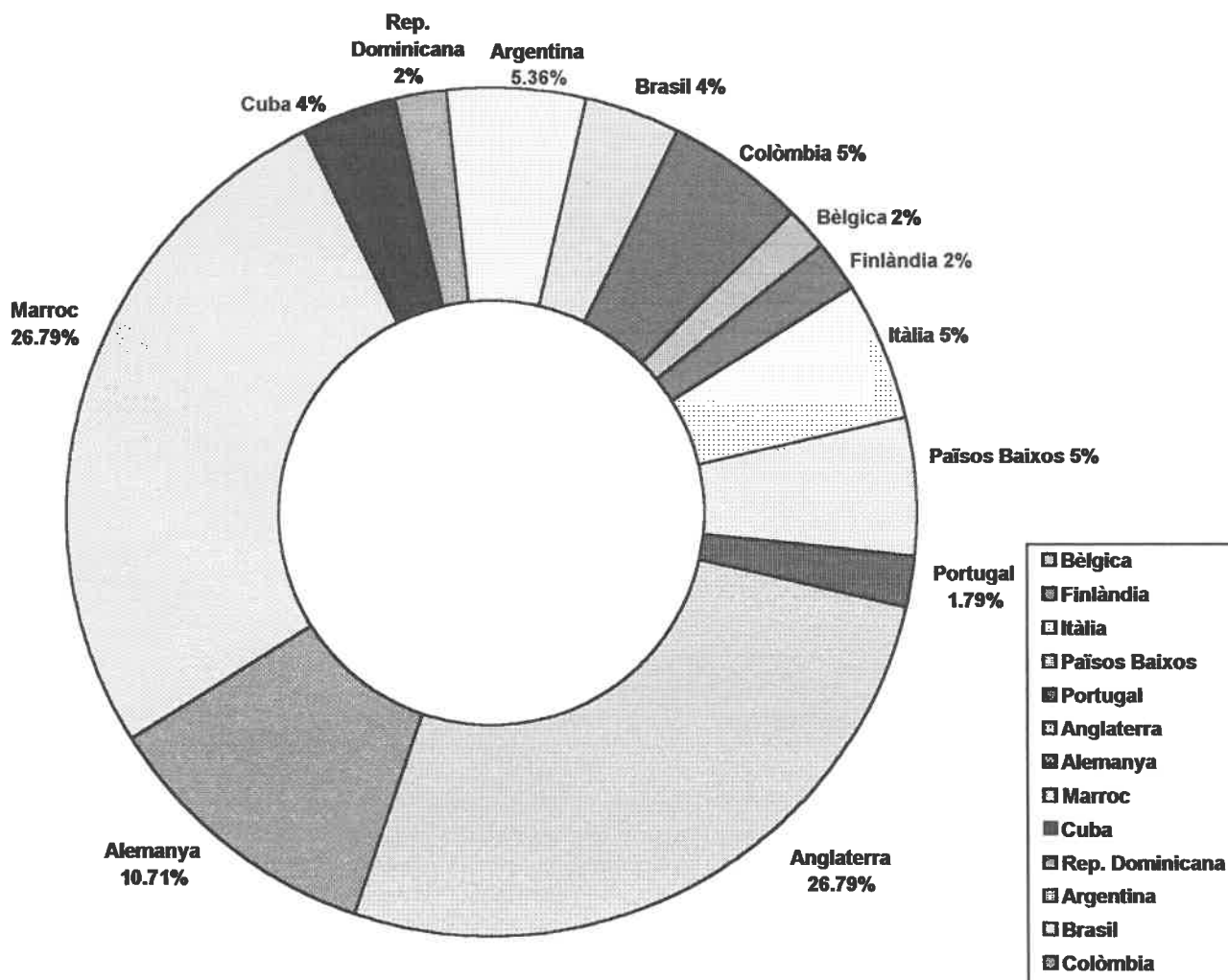
**Barri del Moli:
percentatge
d'homes i dones**

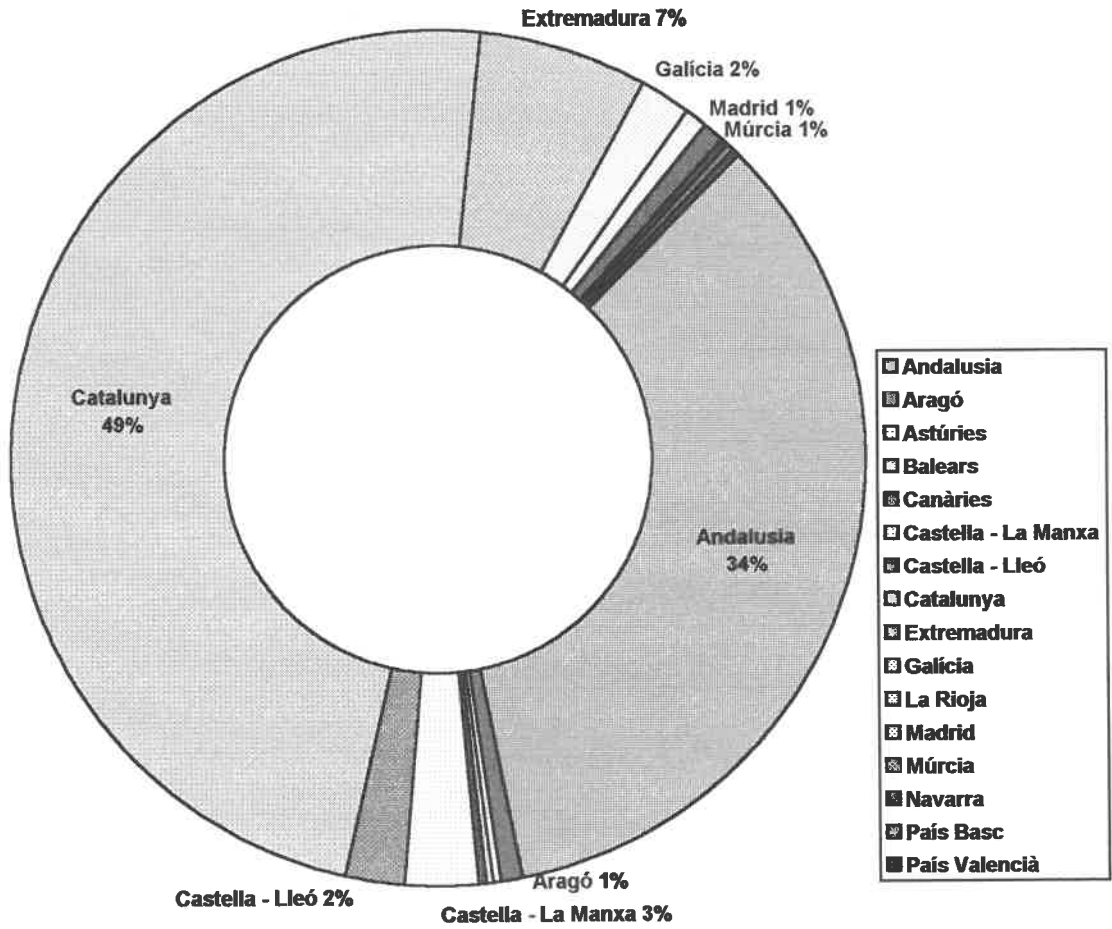
**Barri del Moli:
percentatges d'espanyols i estrangers**

Barri del Molí: països de procedència de la població estrangera.

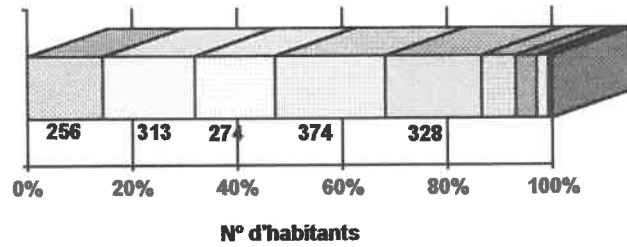

**Barri del Molí:
procedència de la població per Comunitats Autònomes**

TRANSPARÈNCIA N° 4

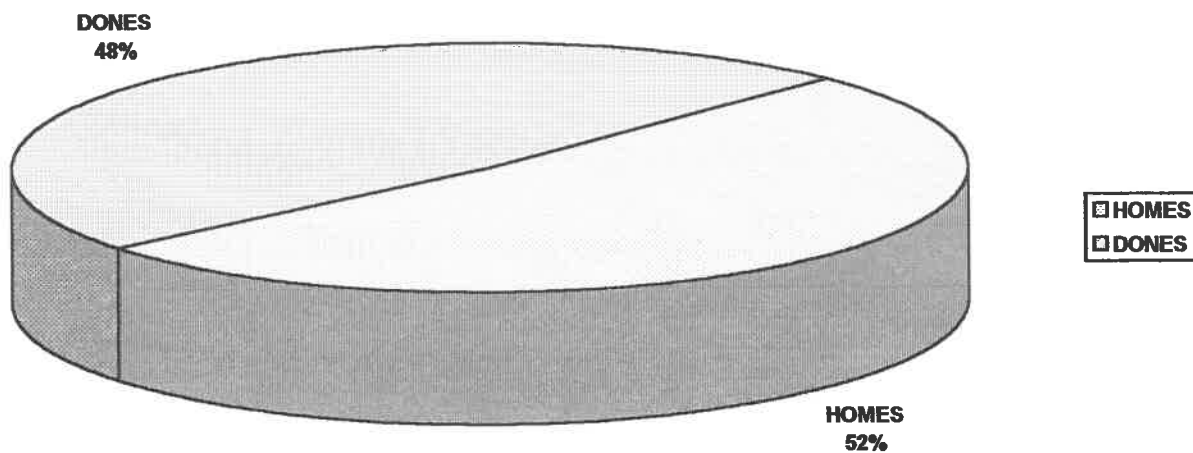
Barri del Molí: grups d'edats

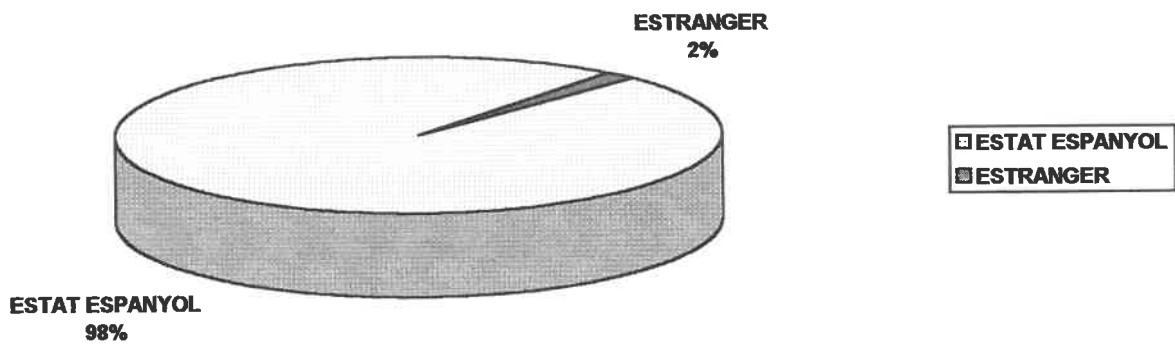
0 - 10 Anys	11 - 20 Anys	21 - 30 Anys	31 - 40 Anys	41 - 50 Anys	51 - 60 Anys
61 - 70 Anys	71 - 80 Anys	81 - 90 Anys	91 - 100 Anys		

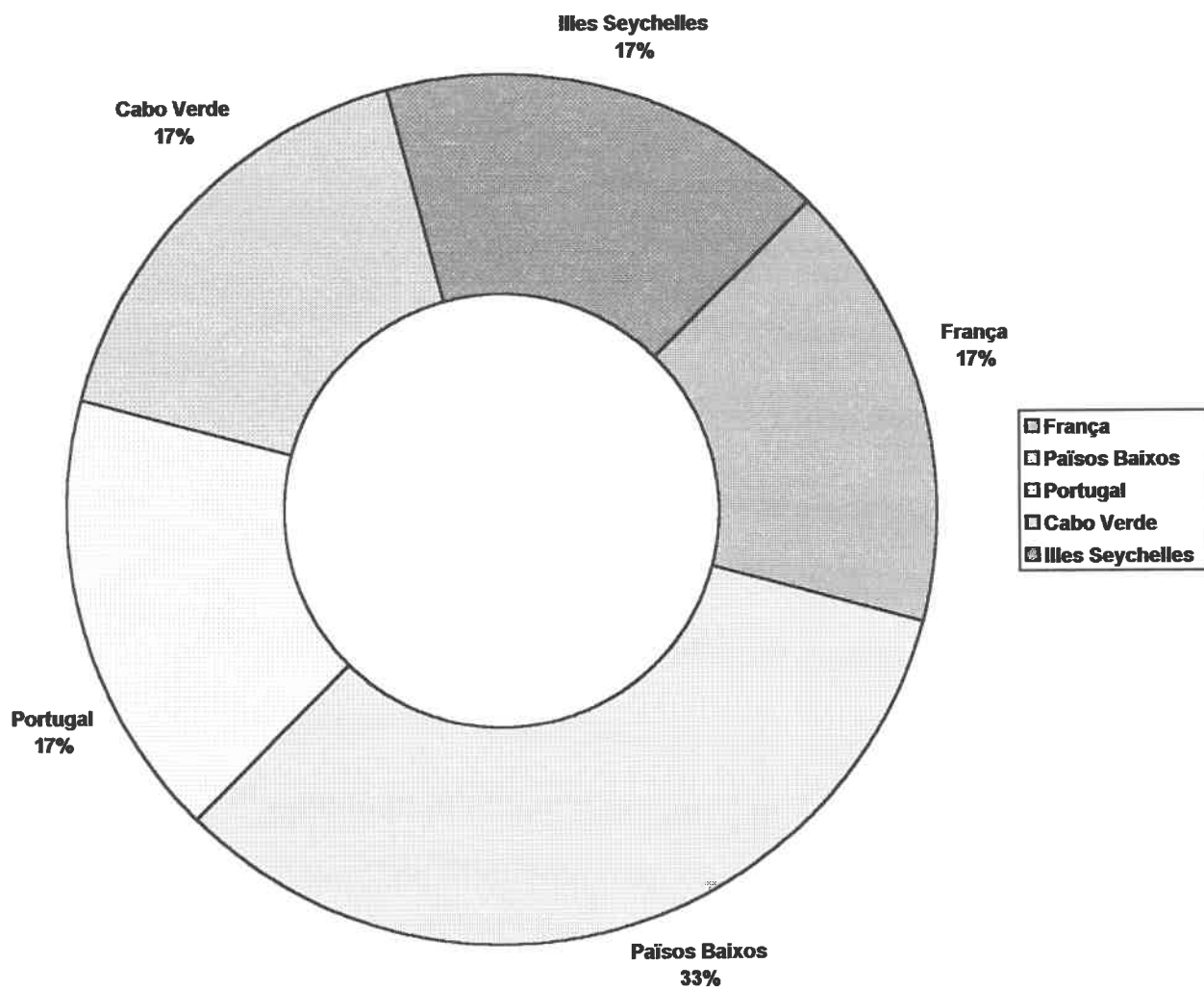
Barri del Mas Vilà: percentatge d'homes i dones.

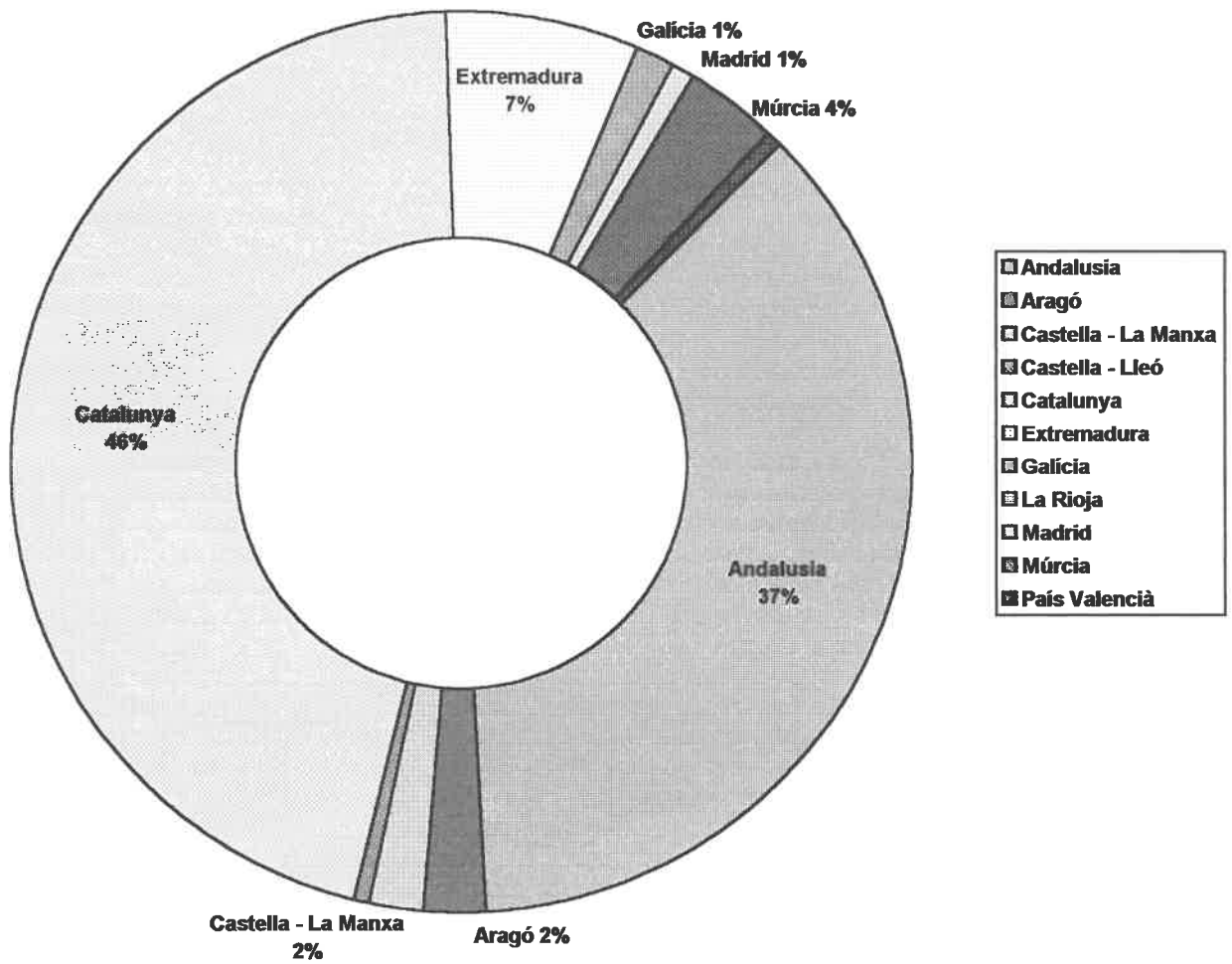
Barri del Mas Vilà: percentatge d'espanyols i d'estrangers.

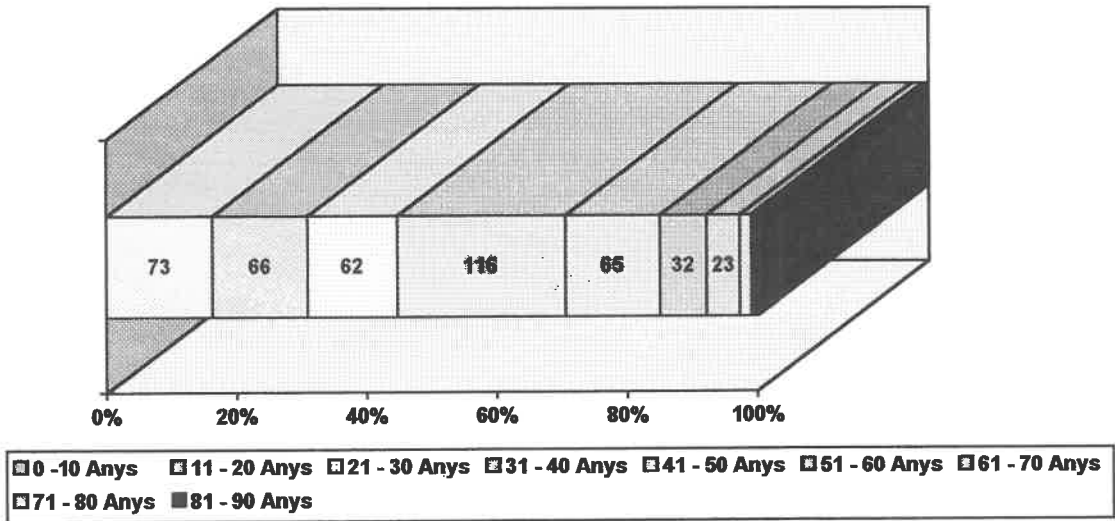
Barri del Mas Vilà: procedència de la població estrangera.

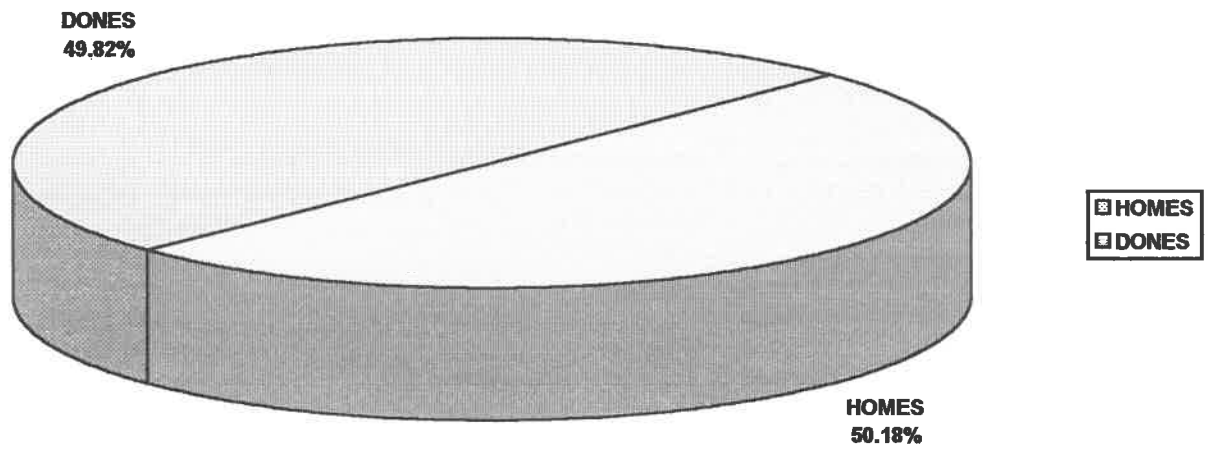
Barri del Mas Vilà: procedència per Comunitats autònomes.

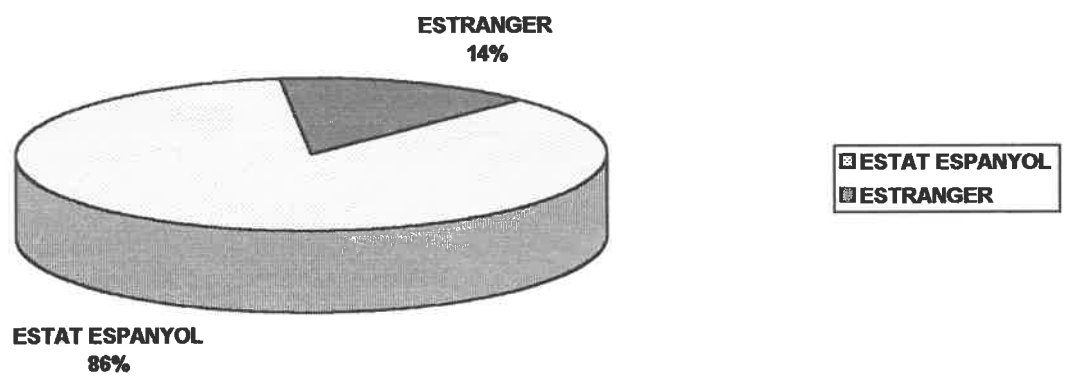
Barri del Mas Vilà: Grups d'edats

Barri de Can Rivalaigua: percentatge d'homes i dones

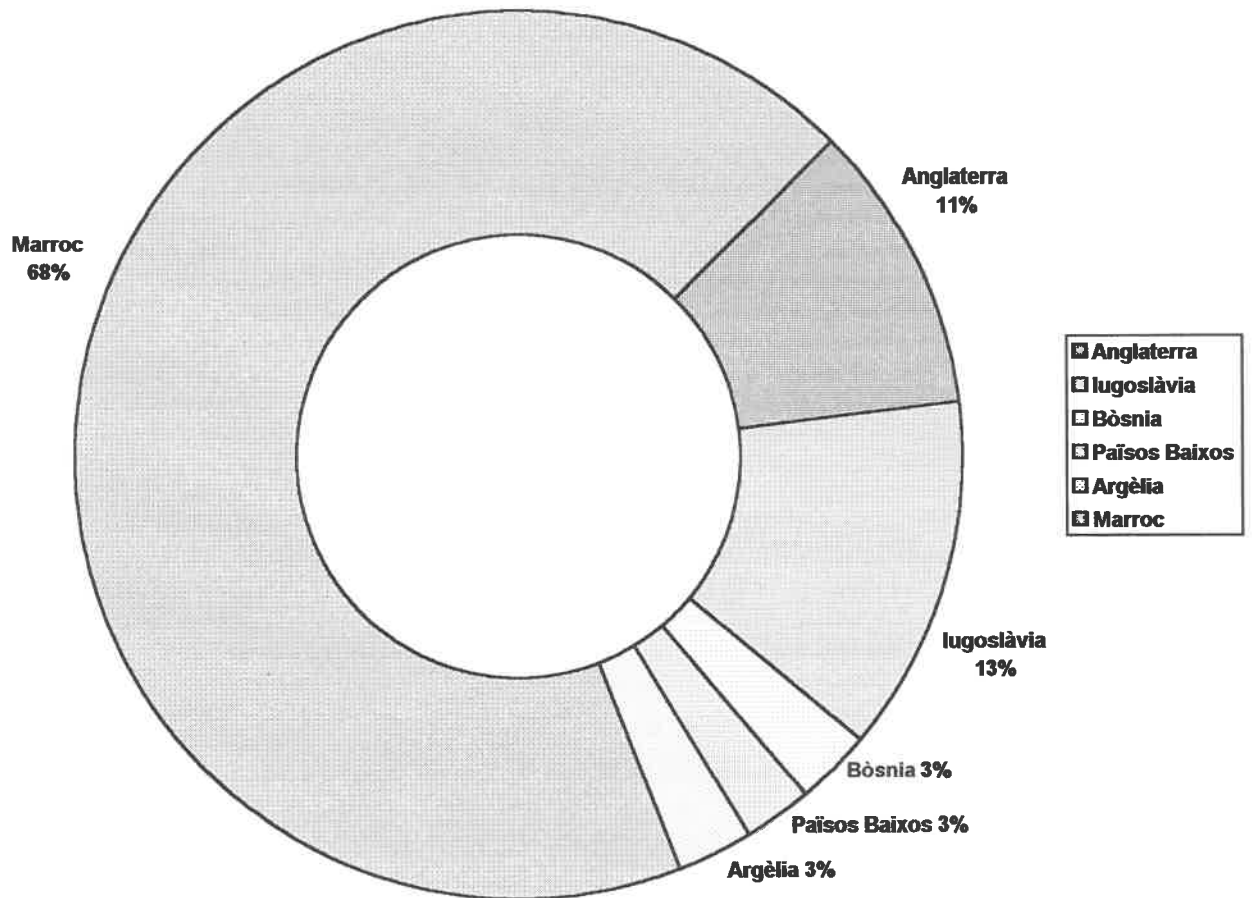

Barri de Can Rivalaigua: percentatge d'espanyols i d'estrangers.

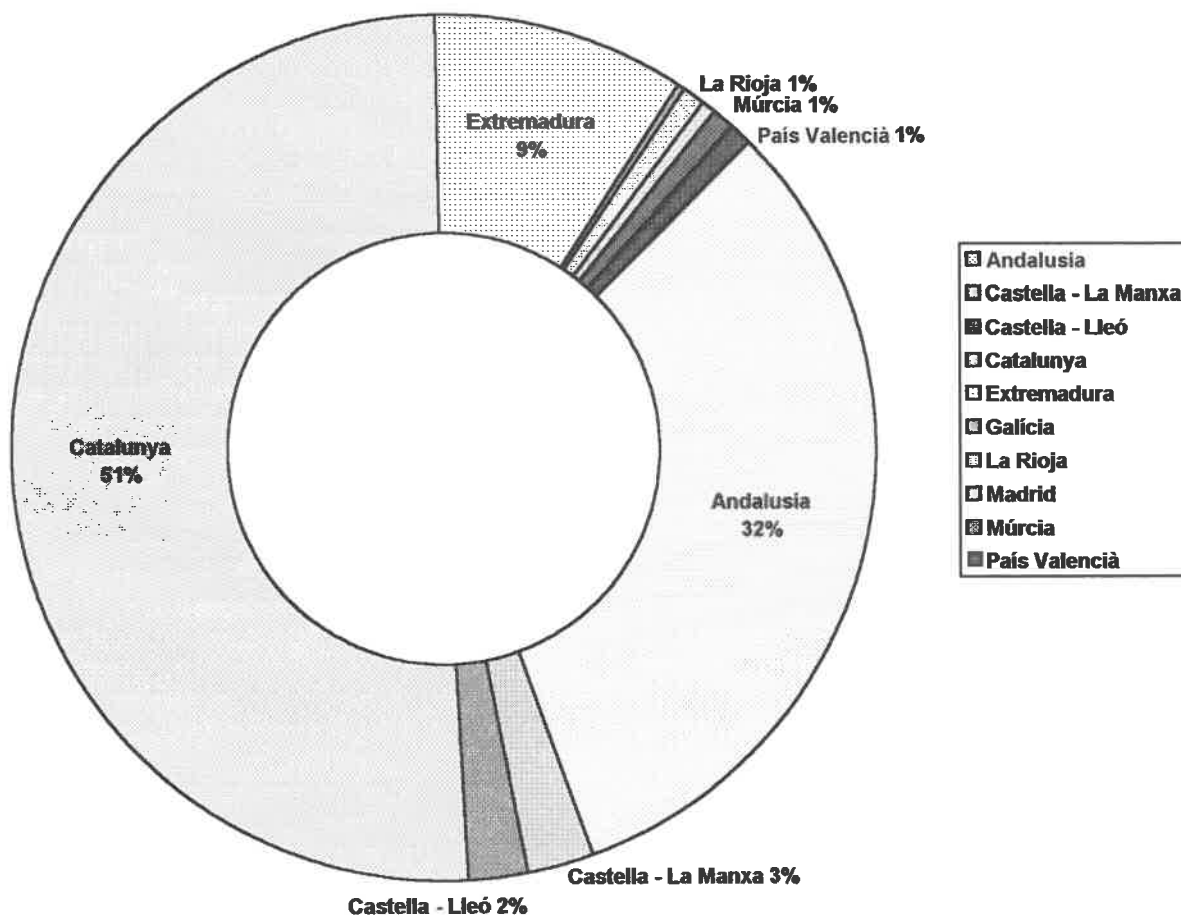

Barri de Can Rivalaigua: països de procedència.

Barri de Can Rivalaigua: procedència per Comunitats autònomes.

Barri de Can Rivalaigua: grups d'edat

